

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

PÁTKOVÁ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(41453/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2009. március 24.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Pátková kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović,
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*

és Sally Dollé, *Hivatalvezető*

2009. március 3-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (41453/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy cseh-magyar kettős állampolgár, Eva Pátková („a kérelmező”) 2005. november 11-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt J. Pavlok, Prágában praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Hölzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. június 26-án a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül megvizsgálásra (29. Cikk 3. bekezdés).

4. 2008. július 30-án a Cseh Kormány Képviselője arról tájékoztatta a Bíróság Hivatalát, hogy Kormánya nem kíván beavatkozni az Egyezmény 36. Cikkének 1. bekezdése alapján.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

5. A kérelmező 1942-ben született és Prágában él.

6. Egy örökösödési jogvitával összefüggésben 1992 elején a kérelmező pert indított a magyar Buda Környéki Kerületi Bíróság előtt. 1992. július 20-án az ügyet áttették a magyar Pesti Központi Kerületi Bírósághoz.

7. 2005. január 26-án az eljárás néhány tárgyalást követően félbeszakadt, mivel a kérelmező elmulasztotta az egyik elhunyt alperes jogutódjának perbehívását.

II. RELEVÁNS HAZAI JOG

8. 2006. április 1-től a Polgári perrendtartásról szóló törvény 114./A és 114./B §-a elsőfokú jogorvoslatot és fellebbezést biztosít a polgári eljárás túlzott elhúzódása miatt előterjesztett panaszra. Az ilyen panasszal foglalkozó bíróságnak megalapozottság esetén intézkedéseket kell tennie a szóban forgó eljárás gyorsításának elősegítése érdekében.

A JOG

9. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta a panaszt.

10. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. A Bíróság megjegyzi, hogy 1992. november 5-én az eljárás már több hónapja folyamatban volt. A per legkorábban az eljárás 2005. január 26-i félbeszakadásával, tizenkét év és három hónap elteltével ért véget. Ezért a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

11. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. Ezért a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

12. A kérelmező azt is panaszolta, hogy az eljárás hossza sértette az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján számára biztosított, tulajdon védelméhez való jogot. A Kormány vitatta az állítást.

13. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz a fenti panasszal kapcsolatos és szintén elfogadhatóvá kell nyilvánítani. Figyelemmel azonban a Bíróságnak a 6. Cikk 1. bekezdése alatti panasszal kapcsolatos megállapítására (ld. fenti 11. bekezdés), a Bíróság úgy véli: nem szükséges külön megvizsgálni, hogy az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkét is megsértették-e az ügyben (ld. *Zanghì v. Italy*, 19 February 1991, § 23, Series A no. 194-C).

14. Végül a kérelmező panaszolta, hogy nem állt rendelkezésére jogorvoslat arra, hogy az eljárás elhúzódását panaszolja. A Kormány a Polgári perrendtartás 114./A és 114./B §-ára hivatkozva (ld. fenti 8. bekezdés) vitatta az igényt.

15. A Bíróság elfogadhatónak találja a panaszt (ld. *Kudla v. Poland* [GC], no. 30210/96, § 156, ECHR 2000-XI) és megjegyzi, hogy a jelen kérelem benyújtásakor, 2005 novemberében, a hivatkozott jogorvoslat még nem állt a kérelmező rendelkezésére. Továbbá, amikor a jogorvoslat hatályba lépett, az eljárás már félbeszakadt, s azon időpontban a per a ratifikációt követően már mintegy tizenkét éve és három hónapja az első fokú bíróság előtt volt folyamatban. Ez önmagában is az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében foglalt ésszerű idő követelmény megsértését jelenti, amely jogsértést sem gyorsított eljárással, sem kártérítéssel nem orvosoltak. Ezért a Bíróság úgy véli, hogy az Egyezmény 13. Cikkét megsértették.

16. Az Egyezmény 41. Cikke alapján a kérelmező 9000 euró vagyoni kártérítést és 17000 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényeket.

17. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Úgy véli azonban, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, s méltányossági alapon 12000 eurót ítél meg számára.

26. A kérelmező további 3000 eurót kért a hazai bíróságok, valamint 2000 eurót a Bíróság előtt felmerült költségek megtérítésére; ez utóbbi összeg az ügyvédje számára fizetendő díj. A kérelmező benyújtott egy 20000 koronáról (megközelítőleg 725 euró) kiállított számlát, amelyet már kifizetett, s azt állította, hogy a fennmaradt összeget az ügy lezárásakor kell kifizetnie. A Kormány vitatta az igényt.

19. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult a költségek és kiadások megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel, a Bíróság elutasítja a hazai eljárás tekintetében előterjesztett költségtérítési igényt, a Bíróság előtti eljárást illetően pedig 1000 euró megítélését tartja ésszerűnek.

20. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a panaszt;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján előterjesztett panaszt nem szükséges megvizsgálni;
4. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 13. Cikkét megsértették;
5. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 12000 (tizenkétezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1000 (ezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;kell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
6. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2009. március 24-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sally Dollé
Hivatalvezető

Françoise Tulkens
Elnök